

Ο επαναπατρισμός της ελπίδας στο μαρτυρικό Φανάρι

/ [Πεμπτούσία](#)

Προσφώνηση

**κατά την Επίσημη Δεξίωση της Πρώτης του Έτους
στην Αίθουσα του Θρόνου του Οικουμενικού Πατριαρχείου**

1/1/2016

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς, κύριε Πρόξενε,
Άρχοντες οφφικιάλιοι της Μ.Ε., εκλεκτή ομήγουρις,

Σεπτή εντολή της Παναγιότητός Σας, εκλήθην κατά την εόρτιον ταύτην ημέραν
της Δεσποτικής Εορτής της Περιτομής του Ιησού Χριστού και της μνήμης του εν
Αγίοις Πατρός ημών Αγίου Βασιλείου να διερμηνεύσω τα αισθήματα των Αρχόντων
οφφικιαίων της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας και των λαϊκών μελών της
Εκκλησίας μας. Σας ευχόμαστε έτη πολλά εν υγεία επί τω νέω έτει και αιτούμεθα
ευγνωμόνως τις ευχές και τις ευλογίες Σας για όλους εμάς, οι οποίοι
συμπορευόμεθα μετά της Μητρός Εκκλησίας. Για ακόμη μία φορά Σας ευχαριστώ
ευγνωμόνως Παναγιώτατε για την ευαρέσκεια της Μητρός Εκκλησίας, για την
χθεσινή απονομή του λίαν τιμητικού οφφικίου.

Πηγή:fanarion.blogspot.gr/

Παναγιώτατε, σε κάποια προσφώνησή Σας προ ετών στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό είχατε αναφέρει ότι η Εκκλησία «*σώμα εν εστι και μέλη έχει πολλά..*» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 12) και ότι ο καθείς από ημάς κατά το ίδιον χάρισμα και τας προσωπικές δυνατότητας καλείται να προσφέρη υπηρεσίας για τον καλόν αγώνα. Όντως οι λαϊκοί είναι συνεργοί του κλήρου και συνεργοί σε όλη την λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Από τα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού ο όρος Εκκλησία, ήταν η σύναξη/συναγωγή του λαού στο όνομα του Χριστού. Όλα έχουν την βάση τους στα λόγια του Χριστού: «Ού γαρ εisi δύο η τρεις συνηγμένοι εις το εμόν όνομα, εκεί ειμί εν μέσω αυτών» (Ματθ. 18, 20 στο «ομοθυμαδόν» των Πράξεων των Αποστόλων (Β΄ 42, 46), αλλά και στον Απόστολο Παύλο που λέγει: «Εις άρτος, εν σώμα οι πολλοί εσμέν οι γαρ πάντες εκ του ενός άρτου μετέχομεν», Α΄ Κορ. 10, 17. Κλήρος και λαός ως αρραγές μέτωπο προσευχής και δράσης, αυτή είναι η παράδοση της Εκκλησίας.

Η Μεγάλη Εκκλησία εκτός της λειτουργικής ζωής επιφόρτιζε πάντα τους λαϊκούς με υψηλά καθήκοντα και οι οποίοι έρχονταν αρωγοί και συμπαραστάται του έργου του Πατριαρχείου. Είχατε τονίσει κατά το παρελθόν ότι το *λαϊκόν στοιχείον, ανά τους αιώνας, όχι μόνον ουδόλως υστέρησεν, αλλά και ανεδείχθη κινητήριος μοχλός διά την πραγματοποίησιν πάσης φύσεως εκκλησιαστικών δραστηριοτήτων.* Εμείς οι λαϊκοί Παναγιώτατε ατενίζουμε με σεβασμό την Μητέρα Εκκλησία της

Κωνσταντινουπόλεως και με θαυμασμό παρακολουθούμε τον πανδερκή Προκαθήμενό της Οικουμενικό Πατριάρχη, ο οποίος εδώ και εν τέταρτον του αιώνας γράφει όντως ιστορίαν αιώνων.

Εμείς, το λαϊκό στοιχείο της Κωνσταντινουπόλεως, οι Ρωμηοί και σχεδόν όλες οι Κοινοτήτές μας, με ελάχιστες εξαιρέσεις ευτυχώς, αλλά και οι απανταχού της γης λαϊκοί διατελούμε υπό την εξουσίαν του Οικουμενικού Θρόνου, *«πορευόμεθα εν τοις προστάγμασι Σας και φυλάσσωμεν τα δικαιώματά Σας και ποιούμεν αυτά»*, *Ιεζεκιήλ. 20, 19*. Εμπνεόμεθα από Σας. Η Ρωμηοσύνη της Πόλης προσβλέπει με αισιοδοξία προς το πρόσωπό σας και ελπίζει διαρκώς και συνεχώς στην συμπαράστασή σας, την οποίαν παρέχετε δαψιλώς προς ημάς. Και όσον αφορά τα θέματα της ενταύθα Ρωμιοσύνης, όπως εύστοχα αναφέρει συχνά ο εκ των τα πρώτα φερόντων αυτής Λάκης Βίγκας, *διανύουμε την περίοδο του επαναπατρισμού της ελπίδας*. Έχουμε Εσάς ως ελπίδα, καθότι από την πρώτη μέρα που κοσμεείται τον πατριαρχικό θρόνο άρχισε η περίοδος της ανακάμψεως και της εξωστρέφειας της Ρωμηοσύνης. Τα θέματά της ήδη βαίνουν προς το καλύτερο με τις ευχές και τις ευλογίες Σας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα: με την δημιουργικότητα, την εργατικότητα και την ευρεία αναγνωρισιμότητά Σας αναδημιουργήσατε ούτως ειπείν την βάση του Ορθόδοξου πολιτισμού που συνδιαλέγεται, την κουλτούρα των ανοιγμάτων προς όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους, όπως αρμόζει στην Οικουμενική Ορθοδοξία. Όμως ως δημοφιλής εκκλησιαστικός ηγέτης, είστε παράλληλα θαρραλέος και ήδη από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ευκλεούς πατριαρχείας σας υψώσατε τολμηρά και γενναία φωνήν διαμαρτυρίας για την βεβήλωση των ιερών μας χώρων, του νεκροταφείου του Νεοχωρίου του Βοσπόρου. *Τι τους φταίνει οι νεκροί μας; είχατεπει τότε αναπτερώνοντας και πάλι το από δεκαετιών καταρρακωμένο ηθικό των Ρωμιών της Πόλης, της Ίμβρου και της Τενέδου καταδικάζοντας ευθέως τον φανατισμό και τις γενικότερες επιθέσεις κατά των δικαίων της Ρωμηοσύνης. «Θαρσείτε εγώ ειμί·μη φοβείσθε Ματθ. 14, 27»* αναφωνείτε και Σεις Παναγιώτατε προς ημάς και μάλιστα οσάκις απαιτείται με μεγάλην την φωνήν επαναλαμβάνεται το «φθάνει πια».

Πηγή: fanarion.blogspot.gr/

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Η ευκλεής πατριαρχεία Σας των 24^{ων} ετών και 2 και πλέον μηνών είναι η μακροτέρα μετά την Άλωση της Πόλης. Διατρέχοντας τα 500 και πλέον χρόνια που παρήλθαν και την ιστορία των αξίων προκατόχων Σας Πατριαρχών που έδρασαν εν Αγίω Πνεύματι και εν αγιοσύνη στην βασιλεύουσα Πόλη, θαυμάζουμε πολλούς Πατριάρχες που διακρίθηκαν συν τοις άλλοις στο συγγραφικό έργο, στο μεταρρυθμιστικό, στα της Παιδείας και στην ίδρυση εκπαιδευτηρίων, στα γράμματα στις επιστημονικές συγγραφές, στην διορατικότητα και δράση, αλλά και σε άλλους τομείς που είναι αδύνατο φυσικά να απαριθμηθούν εδώ. 500 χρόνια πριν, επί παραδείγματι, μεταξύ του 1522 και 1546 έχουμε στον Οικουμενικό Θρόνο τον Ιερεμία τον Α΄, που κόσμησε τον θρόνο επί 24 έτη, και ερχόμενον δεύτερο

στην διάρκεια της πατριαρχείας.

Είχε θαυμαστή θητεία μερικώς όμως ομοία με την δική Σας, Δίχως να τολμώ ουδεμία προς Θεού σύγκριση με τους αξίους που μεσολάβησαν κατά το διάστημα αυτό συμμερίζομαι απόλυτα την άποψη του συνεργάτη Σας και αγαπητού φίλου Νίκου Μαγγίνα: *«το πνευματικό ανάστημα που συγκεντρώνει εν ταυτώ όλα τα παραπάνω είναι η Παναγιότητά Σας»*.

Έπρεπε να περάσει μισή χιλιετία για να μας χαρίσει ο Θεός στον Οικουμενικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως την πατριαρχική εκείνη μορφή που διακρίνεται, συν τοις άλλοις, για την πίστη, τον ζήλο, την λογιοσύνη και την πνευματικότητα, που υπερασπίζεται τα δίκαια του Πατριαρχείου και του Γένους, που ενώνει την Ορθοδοξία με τις Συνάξεις των απανταχού της γης ορθοδόξων Αρχιερέων, που διατρέχει όλη την επικράτεια της δικαιοδοσίας του δίνοντας βαρύτητα στο λειτουργικό έργο, που διατρέχει όλη την Οικουμένη διαμηνύοντας την αναγκαιότητα της προστασίας του περιβάλλοντος και της ζωής από την ρύπανση και από τους πολέμους, που δημοσίευσε και δημοσιεύει επιστημονικές μελέτες, που εγκαινιάζει και ανακαινίζει τους ναούς, τους αψευδείς μάρτυρας της από αιώνων παρουσίας μας, που ιδρύει εκπαιδευτήρια, που συναναστράφη με συγχρόνους Αγίους (Άγιος Παΐσιος, Άγιος Πορφύριος), που δημιουργεί διαρκώς νέες ευκαιρίες στην Εκκλησία, που την αναδεικνύει παγκοσμίως, δικαιώνοντας και καταξιώνοντας τον τίτλο του Οικουμενικού Πατριάρχη και ο οποίος, τέλος, πρόκειται να συγκαλέσει συν Θεώ προσεχώς την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της οικουμενικής Ορθοδοξίας ως νέος Φώτιος, έχοντας το όραμα της αποκατάστασεως της ενότητας της μιας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Παναγιώτατε,

Περαίνων την μικράν αυτήν παρέμβασιν κατά την εόρτιον και εύσημον ταύτην ημέραν της Πρωτοχρονιάς του σωτηρίου έτους 2016 υποβάλλω υϊκώς τα σέβη μου αιτούμενος την ευχή και την ευλογία εφ' όλους ημάς, που συμπλέουμε μετά της Μητρός Εκκλησίας και του πεφωτισμένου Προκαθημένου αυτής Οικουμενικού μας Πατριάρχου. Είησαν τα έτη Σας πολλά.